

Şehir ve İrfan Kitaplığı

Giderken Bana Bir Şeyler Söyle” Üzerine Tülay KARATEKİN

“B irgün bir kitap okudum ve bütün hayatım değişti.” Orhan Pamuk’un Yeni Hayat romanına başlarken kullandığı bu cümle tahrip gücü oldukça yüksek bir cümledir. Hemen ne yapıp edip bu kitabı bulup hayatımı değiştirmeliyim telaşesi yaratır insanın zihninde. Pamuk’un hayatını değiştiren, onu sarsan kitap hangisidir bilinmez; ama benim hayatımı bitirdikten sonra bile sarsmaya devam eden bir kitaptan bahsedeceğim şimdi size. Pamuk gibi sizi merakta bırakmıyor, tam da şu anda yazar ve kitap ismi yazılı bir kâğıt tutuşturuyorum işte elinize.

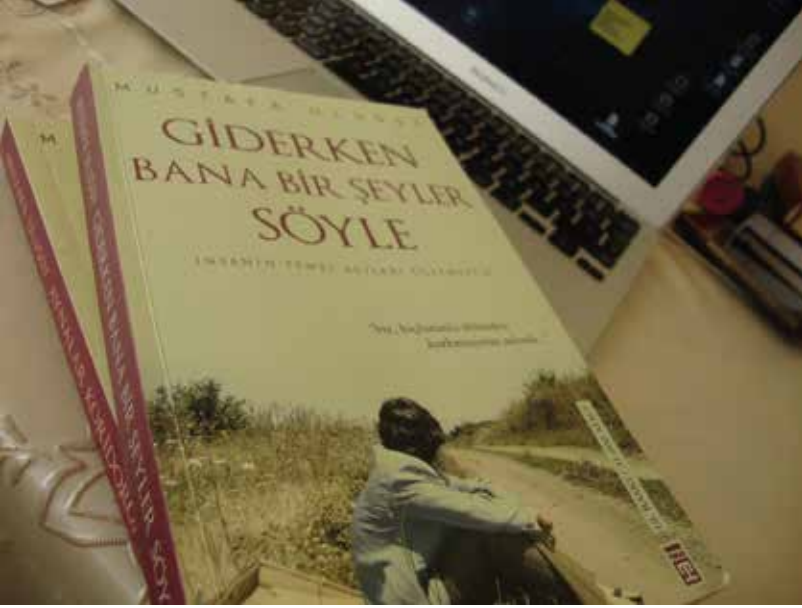
Mustafa Ulusoy/Giderken Bana Bir Şeyler Söyle

Mustafa Ulusoy’un “Giderken Bana Bir Şeyler Söyle” adlı kitabını bir dostun tavsiyesi üzerine aldım. Peki, kimdir Mustafa Ulusoy? Kısaca bahsedelim. Yazar 1965 Sungurlu doğumludur. Temel eğitimini bu şehirde aldıktan sonra lise öğrenimini Ankara’da tamamladı. 1988 yılında İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi’nden mezun olarak Psikiyatri uzmanı oldu. 1999 yılından beri de kendi ofisinde terapilerini sürdürmektedir. Temel çalışma alanı Kognitif ve Varoluşçu psikoterapilerdir. Ülke içinde ve dışında bu alanda çeşitli makaleler yazmıştır. Yazar ilk kitabı “Nietzsche ve Babaannem” i 1998 yılında yayımladı. Onu “Ay Terapisi” adlı öykü kitabı takip etti.

Aşk konusunda farklı bir bakış açısıyla adından söz ettiren “İnsanın Temel Acıları Üçlemesi” serisinin ilk romanı olan “Aynalar Koridorunda Aşk” a imza attı. 2006 yılında “Yakınlık” isimli deneme kitabını, 2008 yılında ise birazdan bahsini edeceğim serinin ikinci kitabı olan “Giderken Bana Bir Şeyler Söyle” romanını yayımladı. “Dünyanın Üç Yüzü” de yazarın 2011’de deneme türünde yayımlanan kitabıdır.

Kısaca yazarın biyografisini ele aldığımızı göre romana geçebiliriz artık. Kitabın adını ilk kez duyanlar, benim gibi, bir aşk romanı olduğunu düşünebilirler. Bu noktada okurlara naçizane küçük bir tavsiyem olacak. Bu kitabı okumadan önce serinin ilk kitabı olan “Aynalar Koridorunda Aşk” ı okumaları. Çünkü bu iki kitap kahramanları itibariyle de birbirine sıkı sıkıya bağlı. Serinin bu ilk eserinde yazar, adeta bir doktor titizliğiyle aşkı masaya yatırır. İkinci kitap olan “Giderken Bana Bir

Şeyler Söyle” de ise ayrılık ve ölüm kavramlarını çözümlüyor.

Eser çağımız insanının, söz birliği etmişçesine konuşmaktan kaçındığı ölüm gerçeğini irdeliyor. Kanayan bir yaraya parmak basmakla yetinmiyor, adeta onu kurcalıyor.

“Ölümü düşünmeye başlamak, dilimizin sürekli dolgusu düşmüş bir dişe takılmasına benzer. Diliniz bir takıldı mı asla bırakmazsınız. Zevkli olduğundan değil, aklınıza takılıp kaldığından ve hiç çıkmadığından”

“Ölümü çözümlenemeyenler onu yok saymak, bilinçlerinden fırlatıp atmak için akla hayale gelmedik çarelere başvururlar.”

Roman kahramanlarına birer renk ismi vermiştir yazar. Romanı adeta rengarenk bir çiçek bahçesine çevirmiştir. Dr. Mavi, Kırmızı, Beyaz, Eflatun, Gri, Haki, Turuncu... Romanın ana kahramanı olan Dr. Mavi, terapiye gelen hastalarının acılarını, sorunlarını dinler ve onlara yaratıcı çözümler sunarak yardımcı olmaya çalışır.

Bunları okurken siz de hemen hemen aynı sorunlarla boğuştuğunuzu, hayatın anlamını bulmak için acı çektiğinizi fark edersiniz. Her kahramanda kendinizden bir parça bulursunuz adeta. Kırmızı'nın aşk acısında, Turuncu'nun kaybettiği abisi ve oğlu sonucunda gömüldüğü ölüm korkusunda, Kahverengi'nin hayata dair kaygılarında hepimizden bir şeyler olduğunu gülümseyerek hissedersiniz.

Hayatınızdan bir kesit bulursunuz ve kitabı tam da bu noktada sahiplenirsiniz; çünkü benim, sizin, onun, hepimizin yani modern insanın acıları vardır satırlarda.

Sorular “teslimiyet ve tevekkül” ışığında teker teker cevaplarını buldukça sizin de içinizde uğuldamakta olan kargaşa yavaş yavaş dağılmaya başlayacaktır. Siz bile bu değişime şaşır kalacaksınız.

Yazarın hem terapist hem de okuyup araştıran bir aydın olduğu düşünüldüğünde kurduğu sağlam cümlelere ve bazen birer cümleye sığdırdığı müthiş tespitlere şaşmamak gerekir.

“İnsan ölünce ölümün içinden geçer.”

“Ayrılrken söylenen sözler, beraberken yaşananların bir özetidir.”

“Yitirmek bu gezegende yaşamanın bedeliydi.”

“İnsan için en uygun ölme zamanı, öldüğü andır.”

Bu cümleler, bu yerinde tespitlerden sadece birkaçı.

“Muhayyile” kavramı ile tanışmaya hazır olun. Aslında hepimizin çok iyi bildiği; fakat farkında olmadığı bu mekânı ve günümüzün çoğunu burada geçirdiğimizi de bu kitaptan öğrendim. Bakın ne diyor yazar:

“Muhayyile, insanın dış dünyadan kopup dalıp dalıp gittiği yer. İnsanın yaşadığı andan sıyrılıp, geçmişe ve geleceğe sığındığı biricik yeridir orası.”

Biz insanların bu şekilde yaşadığı anı katlettiğini ve zamanımızın da çoğunu burada geçirdiğimizi fark ediyorsunuz şaşkınlıkla.

“Narsist benlik” yazarın sıkça değindiği kavramlardan birisi. Modern bilimde “ego” halk arasında bilinen adıyla da “nefis” olan bu olguyu daha yakından tanımanıza imkan sağlayacak bu kitap. Okudukça narsist benliğinizle yüzleşecek, onu fark edecek ve onu dizginlemenin ipuçlarını yakalayacaksınız.

“Ölüm Gerçeği” ise romanın esas temasını oluşturuyor. Ölümü hem bu kadar sevimli ve yaşanabilir, hem de bu kadar gerçekçi anlatan bir kitap daha okumadığıma eminim.

ŒEHİR VE KASVET

Œehir sessiz ve mahcup
Kasvet çökmüş üstüne
Œanından utanmış

Dönmüş maziye bakmış
İbrahimi dava varmış
Nemrudun karşısında hakmış
Eyyubun sabrını hatırlamış

Oturup bir köşede ağlamış
Emanete sahip çıkamamış
Ellerinde şehitler
Mazisinden utanmış

Œehir sessiz ve mahcup
Kasvet çökmüş üstüne
Œanından utanmış

Okan TÜRKMEN

